

GreytNews 38 - stichting Greyhounds Rescue Holland - 28 april 2012.

Het was bepaald geen rustige periode zo aan het begin van dit regenachtige voorjaar. Zo kwamen er deze maand maar liefst 14 hondjes in Mierlo aan met de bus van onze Spaanse partner FBM, en alleen al in de maand april ook nog eens 7 met het vliegtuig. Al bij al een hele organisatie maar gelukkig kunnen we altijd weer rekenen op een geweldig team van vrijwilligers. Van huisbezoekers tot adoptie- en pleegteam en van vluchtafhalers tot nazorg, vele mensen staan keer op keer klaar voor de hondjes. Lieve mensen, bedankt voor al jullie trouwe inzet. Naast al die aankomsten was er ook nog heel bijzonder nieuws rondom onze kliniek Amicos in Spanje die officieel haar deuren opende. Daarover verderop in deze GreytNews meer. Ja, ondanks dat we met heel veel galgoleed te maken blijven hebben, gebeuren er gelukkig ook een heleboel goede dingen. En dat is mede dankzij u, want zonder uw steun zou bijvoorbeeld een kliniek als Amicos er nooit zijn gekomen. Daar mag u dus zelf ook best een beetje trots op zijn!

De wandelingen.

Met het herfstachtige weer van de afgelopen weken zouden we haast vergeten dat het voorjaar alweer ruim begonnen is. Dat niet alleen, we moeten ook hoognodig weer gaan denken aan de volgende wandeling. Wandelen kun je immers nooit teveel doen en andere galgo-liefhebbers en viervoetige vriendjes ontmoeten natuurlijk ook niet! Kortom, hoog tijd weer voor onze volgende GRH-wandeling. Op **zondag 10 juni** is deze dan ook gepland en we zijn van harte welkom bij het Hillette in Kootwijk. Alle informatie kunt u op uw gemak op [deze pagina](#) nalezen en natuurlijk hopen we dat het weer een klein feestje gaat worden! O en trouwens, GRH is ook op 6 mei met een kraam vertegenwoordigd op de [podencometing 2012](#), misschien leuk om ook daar eens een kijkje te komen nemen!

Hond in het zonnetje - Jago.

Jago is nu ongeveer 3 maanden bij ons in de pleeg. Hij is een lieve en trouwe hond die geen vlieg kwaad doet. Vanaf de eerste dag ging het al goed met Jago, hij paste zich vrij snel aan. Net als bijna alle Galgo's besloot hij direct bij binnenkomst dat de bank zijn lievelingsplek zou worden. En dat is nog steeds zo, hij ligt er graag de hele dag op!

In het begin is Jago wat voorzichtig naar vreemden toe en als hij ergens komt waar het nog nieuw is voor hem. Maar na wat gesnuffel en geknuffel breekt bij Jago snel het ijs en ontspant hij zich.

Jago wil graag naar buiten. Daar wil hij spelen en rennen met andere honden. Maar vooral liggen in de zon, daar kan hij zo van genieten. Jago heeft in het verleden zijn pootje gebroken en dit is niet behandeld. Hierdoor ziet zijn pootje er een beetje vreemd uit. Maar ondanks alles kan Jago er goed mee leven. En hij geeft het gewoon zelf aan wanneer het te veel wordt en gaat dan rustig liggen.

Jago is een hele makkelijke hond, vindt het niet erg om alleen te zijn, kan goed met andere honden én met katten. Hij sloopt niets en is rustig als je weer thuis komt. Jago kan het ook goed vinden met kinderen.

Lees de rest van het verhaal op onze [website](#) !

Uit de adoptiehoek – door Vicky en Babeth.

Het is misschien toch nog wel leuk om te laten weten, dat tijdens onze wandeling van 11 maart jl., drie pleeghondjes zijn geadopteerd.

In de vorige Greytnews hebben we geschreven over het Roemeense hondje Mika . Wij zijn heel blij dat we kunnen melden dat het hartstikke goed met hem gaat en dat hij al aardig zijn draai gevonden heeft in Nederland.

Wat betreft de adopties zijn we heel erg tevreden, het loopt allemaal heel goed.

14 april jl. kwam er een transport uit Spanje aan met maar liefst veertien Galgo's voor GRH en nog eens zes andere honden. Het transport arriveerde in Mierlo, waar we heel erg goed zijn ontvangen door Peter Brüsewitz, Donna, en Rogier. Het is altijd een emotioneel moment als Arjan (van het hulpgoederenteam) met het eerste hondje uit de bus in zijn armen binnenkomt en de naam van het hondje afroept. Dan zie je een nerveuze adoptant opspringen, helemaal gelukkig kijkend naar zijn/haar nieuwe hondje. En dat veertien keer! Alle hondjes kijken heel verbaasd, zo van 'waar zijn we nu weer beland'! Zo hebben alle veertien Galgo's, één vooralsnog in een pleeggezin, een heel goed huis gekregen. Het blijft altijd zo bijzonder hoe de hondjes zich gedragen, zo rustig, niet blaffend en dat na zo'n lange reis. Wat zijn het toch prachtige honden, om trots op te zijn!

En daar doen we het allemaal voor, samen met een heel enthousiaste groep mensen die heel erg begaan zijn met de hondjes uit Spanje.

Babeth en ik willen alle vrijwilligers die de adopties mogelijk maken, de nazorg doen én het transport mogelijk maken, héél erg bedanken! Op naar de volgende maand, hopelijk gaat het net zo goed als afgelopen maand!

Van Gool

Dierenspecialzaak
 RUITER - HENGELSPORT

**denka
dog**

Uit de Hulpgoederenhoek.

Iedere maand gebeurt er wel iets bijzonders in 'onze' hoek, de hulpgoederenhoek.

Waren het de vorige keer de elektrische kacheltjes die door een adoptant in Zweden (!) naar ons waren gezonden, dit keer is dat een bijzondere schenking door de firma **Denkadog** van 500 kilo hondenvoer via de dierenspecialzaak **Van Gool** in Hilvarenbeek. Zowel Denkadog als Van Gool trekken zich het lot van die arme dieren in Spanje aan en willen op deze manier hun betrokkenheid laten zien. Dat doen zij graag en heel misschien nog wel eens een keertje (hopen wij stilletjes...). Zij helpen de hondjes in Spanje hier enorm mee! Hoe komt dat nou? Schrikken de mensen van Denkadog en VanGool 's nachts plotseling wakker en denken "morgen 500 kilo hondenvoer schenken!?" Nee, dat komt omdat zij door mensen in hun omgeving op de toestand in Spanje geattendeerd worden. Door mensen zoals u, onze donateurs, adoptanten, sympathisanten,...

Waar koopt u uw voer, (vlooiën-)banden, riemen, speeltjes enz. voor uw huisdier? Heeft u ook een goede band met uw winkelier? Is die net zo betrokken als de winkelier en de leverancier in Hilvarenbeek toen een van onze vrijwilligers eens 'een boompje opzette' over de hondjes in Spanje?

Probeer het ook eens ! Wellicht lukt het en kunt u zo meer doen voor de hondjes dan u nu denkt te kunnen doen. En lukt het dan weet u ons te vinden: hulpgoederen@greyhoundsrescue.nl of neem contact op met een van onze [steunpunten](#) in uw omgeving.

Probeer het eens; nee heeft u en ja kunt u krijgen.

Alvast bedankt!

Blauwalg.

We kijken er reikhalzend naar uit, mooi weer! Enkele weken geleden mochten we er al een beetje van genieten, eigenlijk was het veel te warm voor de tijd van het jaar, maar dat kon ons niet deren. We trokken er massaal op uit! Want bij de eerste zonnestrallen gaat Nederland en masse op een terras zitten, trekt er op uit met de fiets of maakt een fikse wandeling samen met de hond. Als de hondjes zich dan lekker hebben uitgeleefd en dorstig zijn willen ze nog wel eens een duik nemen in het water of ervan drinken. Laat de warmte maar komen.

Maar met de warmte komen er ook ongemakken om de hoek kijken, één daarvan is **BLAUWALG**. U heeft er vast wel eens wat over gehoord, gelezen of ervaring mee opgedaan? En bijna iedereen weet wel dat blauwalgen gevaarlijk zijn. Als het lange tijd warm is geweest, zo tussen de 20°C en 30°C, in combinatie met stilstaand (laag) water, kunnen blauwalgen massaal de kop op steken. *Lees de rest van het verhaal op onze [website](#) !*

Bezoek shelters.

Vorige week zijn wij (Letty, Mieke en Geert) in Spanje op bezoek geweest bij onze shelters in Andalusië. Het was een hartelijk en emotioneel weerzien met oud getrouwen, maar dit keer hebben wij ook weer veel nieuwe Spaanse vrijwilligers mogen ontmoeten.

De meeste tijd is doorgebracht in de shelters zelf met de honden en hun verzorgers. Daarnaast zijn we met 'onze boodschap' op bezoek geweest bij de burgemeester van Utrera, is er kennis gemaakt met Asanda, een van de grootste dierenrechten organisaties in Andalusië. Een van de hoogtepunten was toch wel de **officiële opening van onze DDV-GRH kliniek AMICOS**, dit initiatief van DdeVida en GRH wordt alom zeer gewaardeerd en gezien als voorbeeld hoe samenwerking vorm kan krijgen. Maar ook de gezamenlijke lunch met zo'n 25 vrijwilligers van al onze shelters en het bezoek aan een voor ons nieuwe shelter waren hoogtepunten. Ach, eigenlijk te veel om op te noemen maar dat gaan we wel proberen; de komende dagen zullen wij onze ervaringen in verslagen op de website plaatsen. De eerste twee stukjes; de **intro** én het stuk over de opening van de kliniek incl. een heel mooi **filmpje** daarvan, staan al klaar! *Lees dan ook [hier](#) snel verder !*

Uit de nazorg - door Karen Meesschaert.

Sinds eind oktober vorig jaar ben ik actief als nazorgcoach. De eerste keer dat dit gebeurde, was ik waarschijnlijk net zo nerveus als de adoptanten. Vroeg, héél vroeg in de morgen, nog voor de geadopteerde Galgo aankwam, heb ik even telefonisch contact gehad met de adoptanten. Later op de dag, nadat ik van mijn werk thuiskwam heb ik hen opnieuw gebeld. Het voelde een beetje hetzelfde als toen ik zelf mijn eerste hondje had geadopteerd. Een kleine maand later kwam nazorghondje twee aan. Deze knappe Galgojongen had een vreselijk verleden achter de rug. Gelukkig vond hij een adoptant die de tijd en het geduld had om hem helemaal tot ontplooiing te laten komen.

Het gebeurt natuurlijk ook dat de adoptanten met mij contact opnemen met vragen, of advies willen bij probleempjes die zijn ontstaan. Ik probeer dan een gepaste methode te vinden om het euvel op te lossen. Onlangs kreeg ik bijvoorbeeld de vraag hoe de adoptanten hun hond in de tuin konden laten plassen terwijl hij aan de riem zat. Deze jongeman wilde wel plassen, maar alleen wanneer men niet naast hem stond te kijken, hij wilde gewoon wat privacy, please!

Een simpele oplossing: een zeer lang koord door het handvat van de riem én voila! Hij kon zonder pottenkijkers een plas doen.

Mensen denken soms, "moet ik nu bellen met een domme vraag?". Natuurlijk, u kunt altijd bellen want er zijn géén domme vragen! En het nazorgteam is er immers om samen met u naar oplossingen te zoeken.

Eind deze week komt mijn achtste nazorg-pup-galgo aan. Een paar dagen van te voren stuur ik de adoptanten een mailtje. De dag na aankomst bel ik even om te zien hoe de eerste nacht verliep, en luister ik met veel plezier naar het liefdevolle verhaal van de kersverse Galgo-ouders. Het doet mij keer op keer deugd om te horen hoe verliefd mensen, meestal direct, op hun nieuwe gezinslid zijn. Zelden verloopt alles op rolletjes, maar ook daar proberen we gezamenlijk een gepaste oplossing voor te vinden.

Ik zeg ook steevast tegen alle adoptanten dat zij, wanneer zij in de buurt zijn, samen met 'mijn' nazorghondjes welkom zijn om op de koffie te komen. En voor de hondjes ligt er dan een heerlijk kauwbeen klaar.

Vivi, een verhaal met een staartje (deel 4).

Karrentocht in Estland.

Eindelijk durfde ik het aan om tijdens de tocht wat foto's te maken en wat te filmen. Je moet je voorstellen dat je op een hobbelende kar staat met handremmen, met honden die nauwelijks naar stem commando's luisteren en eigenlijk alleen maar willen GAAN!

We trainen op één dag alle honden. Dat betekent dat we alle drie achter elkaar met een team lopen. En dan thuis wisselen en dan met de volgende teams weer op pad. We zijn heel erg bezig met het zoeken naar goede combinaties van de honden. Je hebt honden die graag links of juist rechts lopen, of die niet samen kunnen. Maar ook qua tempo moet alles goed bij elkaar passen. En soms veranderen we tijdens de tocht de honden van plek. Stef rijdt op een quad, Esther en ik met een kar.

Ik heb het hier heel erg naar mijn zin! Het is absoluut niet te vergelijken met Nederland, in elk opzicht.

Het is wel zoals ik me had voorgesteld, dus dat is prettig. Ik kan het goed vinden met Esther en Stef en dat maakt het extra leuk!

Het werk is heel wisselend. Soms is het heel druk met inspinnen en alles tegelijk, en dan sta je weer uren op de kar te dromen en van de rust te genieten. Tja, ik houd daar wel van!

De honden zijn duidelijk goed opgevoed. En ze zijn erg prettig in de omgang. Ik ben nu al helemaal gek met ze!

Lees de rest van het verhaal op onze [website](#) !

Black Beauty.

'Huisarts dr. James Gordon verhuist in 1877 met zijn dochter Vicky, zoon Kevin en huishoudster Amy van Londen naar een kleine boerderij in Five Oaks. In de nabij gelegen bossen vinden Vicky en Kevin een zwaar mishandelde zwarte hengst, Black Beauty.

Vicky ontfermt zich over Black Beauty en zorgt dat hij weer beter wordt. Maar dan wil zijn oorspronkelijke eigenaar het paard weer terug. De familie Gordon heeft geen geld om Black Beauty te kopen, maar in ruil voor medische zorg krijgt de dokter het paard, tot grote vreugde van Vicky.'

Herkent u het nog? Het was begin jaren zeventig van de vorige eeuw toen de tv-serie Black Beauty werd uitgezonden. Ik was toen zo'n 10 jaar jong en vond deze serie heel spannend maar vooral het mooie zwarte paard vond ik prachtig! Vooral als hij aan het galopperen was, die snelheid, en zijn glanzende zwarte vacht. Ik zat aan de buis gekluisterd.

Als je het bovenstaande zo leest zou deze serie zomaar maar over een zwarte Galgo kunnen gaan. Ook zij worden zwaar mishandeld gevonden. Sommige Galgo's hebben het geluk dat iemand zich over hen ontfermt en dat ze weer beter worden en onderdak vinden in een shelter. Maar dan lees ik op de website van GRH het volgende: Om onverklaarbare redenen zijn zwarte Galgo's wat minder gevraagd, geen idee waarom want ze zijn net zo lief, leuk en onweerstaanbaar als alle Galgo's! En snakken net zo hard naar een aai, een lief woord, een thuis.

Lees de rest van het verhaal op onze [website](#) !

Vrijwilligster aan het woord - Woudy Dijkstra.

Er is mij gevraagd mezelf voor te stellen, dus wil ik dit graag via deze weg doen.

Ik ben Woudy Dijkstra, 31 jaar oud en woon samen met mijn partner Jos en onze twee honden Bem (Rhodesian Ridgeback) en Esta (Galga) in Zeewolde. In mijn dagelijkse werk ben ik casemanager ernstige geweld en zedendelicten en mijn partner Jos werkt bij het KLPD.

Toen wij vier en half jaar geleden een hond wilden zijn wij echt alle rassen nagegaan. Ik ben opgegroeid met 5 doggen en mijn ouders gingen hiermee naar de hondensport en tentoonstellingen. Jos is ook opgegroeid met honden, dus geen hond in huis was voor ons geen optie. Na lang wikken en wegen hebben wij bewust gekozen voor de Rhodesian Ridgeback. Een hond die zeker niet makkelijk is, veel beweging nodig heeft en een consequente baas is een must. Al moet ik eerlijk bekennen dat Jos de meest consequente factor is binnen ons gezin. Daarom ben ik de afgelopen vier jaar met Bem gaan trainen en heb ik alle diploma's op het gebied van gehoorzaamheid gehaald. Vier en half jaar geleden mochten wij dus een pup uit gaan zoeken en toen Jos Bem op zijn hand kreeg was de keuze duidelijk. Wij waren vanaf dat moment de trotse eigenaren van onze reu Bem.

Maar hoe komen wij nu aan een galga? Ik zat drie jaar geleden naar Paul de Leeuw te kijken en daar was een vrouw met een galgo uit Spanje. Vanaf dat moment ben ik "besmet" met het galgovirus en wilde ik meteen een galgo uit Spanje.

Lees de rest van het verhaal op onze [website](#) !

Een week uit het leven van een shelter - Beatriz Sanchez-Elvira Ribas (Argos/Bellavista).

Argos is een kleine organisatie en we hebben maar weinig vrijwilligers, daarom werken we heel hard en iedere dag van de week, zonder schema. Doordat we geen shelter hebben rijden we vele kilometers want de honden zitten verdeeld tussen Bellavista en een doghotel op zo'n 30 kilometer afstand van elkaar. We hebben maar een paar pleeggezinnen. En onze dierenarts zit in de hoofdstad Sevilla. Daarom zijn we zo blij met de uitvinding van de "hands free" mobiel telefoon want we zitten veel achter het stuur.

We hebben tussen de 35 en 40 honden en er is altijd wat te doen. Bloed afnemen, inenten, etc. Wonden verzorgen, hechtingen weghalen, foto's maken, ze naar de dierenarts brengen voor sterilisatie, medicijnen kopen en ze naar Bellavista of het doghotel brengen. En natuurlijk ook het werk voor Internet, onze website actualiseren en Facebook, emails beantwoorden, informatie van de hondjes opsturen, adoptieformulieren beantwoorden, etc. Aan de andere kant komt er heel vaak iets tussen want we leven in de provincie waar het grootste aantal dieren afgedankt en op straat gezet worden. Een voorbeeld hiervan is de tweede week in maart.

Het begon maandagmiddag. Mijn vrijwilligster Carmen belde om mee te delen dat onze Dani, galgo met podenco mix, van 6 maanden erg ziek was. Hij had koorts, gaf over en had diarree met bloed. Dani's vaccinaties zijn allemaal in orde dus het kon geen parvovirus zijn. We dachten aan vergiftiging, intoxicatie of een coronavirus....maar we wisten niet echt wat er aan de hand kon zijn.
Lees het hele verhaal verder op onze [website](#) !

[Uitschrijven GreytNews](#)
Powered door YMLP